THE CHURCH WEEKLY

Vol: X.	SUNDAY 5 th AUGUST 1956.	PRICE 2 ANNAS A COPY	No. 30

RELIGIOUS INSTRUCTION IN CHRISTIAN COLLEGES

William Stewart

The universities of India do not include Religion among the subjects which they teach. This pointed omission may reflect the "secular" policy of a State, in which different religions are professed, and in which any incursion into the religious field might invite allegations of bias and the danger of bitter controversy. On the other hand, it may reflect the more doubtful assumption of a secular age that the intelligent man has outgrown the need for religion so that an adequate education may safely ignore the whole field.

Education for Wholeness

Whatever the reason, the exclusion of religion from university education inevitably means a silent but eloquent propagation of the idea that it is a subject unnecessary for the wholeness of man. By thus discounting the whole element of depth which reminds us that man is not summed up in the things of time and space, it does a grave disservice to the true interests of humanity.

This attitude Indian Universities share with some universities of the West, though a number of these are now introducing religious studies. Such modern institutions, products of an age of rationalism, contrast sharply in their foundations with the older universities, products of an Age of Faith, in which theology was the "Queen of the Sciences." These old universities were the outcome of a confidence that truth is a unity, to be seen in a perspective of meaning which is determined by the centrality of the revealed truth of God. By contrast, the modern University, having deliberately set aside religious truth as irrelevant, has been left without a standard to give unity and a pattern of meaning to the whole. Consequently the student has no opportunity to see what a university really is, a place where the wholeness of knowledge is pursued within a total sense of meaning and unity. Instead, as Dr. Nicolas Zernov vigorously pointed out when he was in India 18 months ago, in this age of specialisation and emphasis on technical skill, the university becomes a mere purveyor of heterogeneous sense masses of information which the undergraduate assimilates with no sense of coherent meaning being offered to him.

Primary Concern in Christian College

This is a situation which no Christian college can accept with equanimity. Whatever may be true of the universities, these Colleges are just as truly religious foundations, visible expressions of a deep faith in the ultimate God-given meaning fulness of the world, as those universities in which theology was the "Queen of the Sciences." Confident that all truth is G d's truth, they will courageously investigate the story of man and nature without fear of being led astray. At the same time, assured that the key to the inmost meaning of all is given in the Word made flesh, they know that the knowledge of Him, so far from being irrelevant in the academic world, is fundamental for man's deepest discovery of himself and his environment.

This is the reason why Christian colleges must continue to give religious instruction to all their students who will receive it. They do not do this out of a pious feeling that they must pay some kind of homage to their foundation, nor yet out of a desperate conviction that somehow Christian propaganda should be made. They do it in the sober conviction that this subject is the most important that can be taught in a university. There is no substitute for it, certainly not any kind of neutral 'moral instruction'; and the student who misses it, misses the key subject which could give meaning to all his other studiers.

A Shocking Contradiction

Nothing less than this conviction can justify the continued inclusion of Scripture in a college curriculum, but if such a conviction is genuine then clearly the standard of teaching must reflect that high value that we put on it. Unhappily here we encounter a shocking contradiction, for the truth is that in many colleges it is in this class that standards are abysmally low.

In other branches of sudy, care is taken to ensure an adequate number of teaching periods and tutorials. In this branch, there may be as little as one period per week and that at an awkward hour and without roll call. In other branches, there is an exact syllabus and carefully chosen text-books. Here the teacher may be sent into the class with no guidance whatsoever, to teach what he likes. Most serious of all, while in other subjects the university insists on adequately qualified teachers, and colleges are ready to give study leave that they may be still better equipped, this class may be handed over to any teacher who happens to profess the Christian faith without any attempt to ensure that he has made any study of his faith since he left Sunday School. While of course there are honourable exceptions, there are also holders of an M. A. degree who have failed miserably in an elementary examination in Bible knowledge, and there are more of these on college staffs who have

not been put to the test of an examination, but who may be teaching Scripture without even a syllabus to help them. Why is it that in this subject only we are ready to forget that a man may be a master of one field of knowledge and yet illiterate in another?

The Basic Need.

This situation cannot be tolerated by the authorities of any Christian college who seriously mean it to retain its Christian character. Steps can quickly be taken to remedy the defects in the time-table and the lack of a syllabus, but the basic need is the training of the staff. Here something can be done locally by special classes and short courses, but it is doubtful if that kind of thing can equip a teacher to handle this key subject in a way at all comparable with the standard expected in other classes.

A Diploma Course

It was as a modest contribution to meet this need, and in response to several requests, that in 1955 the Senate of Serampore College—which is after all India's oldest university—introduced a one year Diploma Course in Religious Knowledge intended for graduate teachers in Christian Colleges and High Schools. The diploma is awarded in success in an examination which includes papers on the following subjects.

1. General knowledge of the Bible
2. History of the Hebrew people
3. Life and Teaching of Jesus
4. Life and Letters of St. Paul
5. General Outlines of Church History, from the beginning to the present time
6. Outline of Christian Theology

These papers are set on the standard of B. D. papers and a student who has mastered them will have at least an outline of the subject he will be teaching in college.

The course is intended for internal study at one or other of the B. D. colleges in India, and it is hoped that Christian colleges, who take their function seriously, will be as ready to depute members of their staff to work for this diploma, as they would be to let them study in some other field. It is disturbing that in the year 1955-56 only two candidates were enrolled in all India; but if the argument of this article is sound at all, surely more will be found ready to take at least this step towards giving a more appropriate emphasis to the place of religious instruction in the wholeness of education.

Details of the Diploma in Religious Knowledge may be obtained from the Registrar, Serampore College, Serampore, West Bengal. Intending candidates are required to register not later than August 10th, 1956 for the examinations in 1957 (Reproduced from DARSHAN)

In this connection our readers will be interested to know that the Bible School for Christian Teachers started by the Alwaye Fellowship House three years ago and conducted at Alwaye for a period of one month every summer was a humble beginning in the above direction.

About ten to fifteen teachers from the Colleges and High Schools of Travancore-Cochin have been attending this summer school every year since it was started. We are glad to know that Serampore is providing a one year course and hope that more and more of our Christian Teachers will avail themselves of this opportunity every year.

Editor

—o—

പ്രശ്നപംക്തി

(പോൾ വറുഗീസ്)

1. ചോ. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ വെളിപാടുപുസ്തകത്തെ തിരുവെഴുത്തുകളിലെ മററു പുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ അംഗീകരിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അതിനു് കാരണമെന്തു്?

പി. പി. ജോർജ്ജ് anary

ഉ: വെളിപാട് പുസ്തകത്തെപ്പററിയുള്ള ലേഖനം അന്യത്ര:

2. ചോ: മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ ഇൻഡ്യയിൽ സഭസ്ഥാപിച്ചുവെന്നു് കേരളത്തിലെ മിക്ക സഭകളും വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ സഭ തങ്ങളുടേതാണെന്നു് സിറിയൻ (റോമാ) കത്തോലിക്കരും മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനിക്കാരും സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (അഥവാ) യാക്കോബായസഭയും അവകാശപ്പെടുന്നു. ഒരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധി, ആരുടെ അവകാശത്തെയാണു് വകവെച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു്?

"ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി"

ഉ: ഞാനൊരു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയാണെന്നു് എനിക്കവകാശപ്പെടുവാൻ പ്രയാസമാണു്. എങ്കിലും അഭിപ്രായം പറയാം.

റോമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള സഭയാണല്ലോ റോമ്മാസഭ. പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിൽ പോർത്തുഗീസുകാർ ഇവിടെ വരുന്നതുവരെ റോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു് ഇൻഡ്യൻ സഭയുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല.

യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള പല ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും റോമൻ കത്തോലിക്കരിൽനിന്നു് കിട്ടിയതാണെന്നും, ഇന്ത്യയിലെ ആദിമസഭ ഈ വക ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും ഇല്ലാത്ത ഒന്നായിരുന്നുവെന്നുമുള്ള തെററിദ്ധാരണയുടെ ഫലമായി നവീകരണസഭകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു പുതിയ നിയമവിശ്വാസത്തെ സംസ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി അടുത്ത കാലത്തു് സ്ഥാപിതമായ ഒരു സഭയാണു് മാർത്തോമ്മാ സഭ.

എന്നാൽ കേരളക്കരയുള്ള സഭ, ഒന്നിലധികം വിദേശീയ സഭകളുമായി വേഴ്ച പുലർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളരായിരിക്കണം പരമാർത്ഥം. പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമ്മാക്കാർ വരുന്നതിനുമുമ്പു് ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ള മെത്രാന്മാർ സിറിയയിൽ നിന്നോ ബാബിലോണിൽനിന്നോ വന്നിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം. കാനായിലെ തോമായുടെ (ക്നായിത്തൊമ്മന്റെ) കൂടെ വന്ന മാർയോസേഫ് ഉറഹാ (Edessa) യിൽ നിന്നാണു് വന്നതു്. അതിനുശേഷവും അധികം മെത്രാന്മാരും വന്നിട്ടുള്ളതു് ബാബിലോണിൽ നിന്നായിരിക്കാനാണു് വഴി. ഇവർ നെസ്തോറിയരായിരുന്നുവെന്നു് പല പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരും വാദിക്കുന്നു. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു് ഒരു കൂട്ടരും അന്ത്യോഖ്യയിലെ ഏകസ്വഭാവവാദി (Monophysite) പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു് വേറൊരു കൂട്ടരും വാദിക്കുന്നു. ചരിത്രരേഖകൾ എത്രയും വിരളങ്ങളാണു്. യാക്കോബായ വിഭാഗവും ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള ഭരണപരമായ ഭിന്നിപ്പു് ഇന്നാളിലല്ലേ ഉണ്ടായതു്? അവർ രണ്ടുപേരും കൂടി കൂടിയതാ

ണു് ആദിമ കേരളസഭയുടെ പിൻഗാമികളെന്നു് വേണമെങ്കിൽ വിചാരിക്കാം.

3. ചോദ്യം. "സഭാപ്രസംഗി" യിലെ പ്രാസംഗികൻ (1:12) ആരാണു്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരെന്താണു്?

പി. പി. ജോർജ്ജ് anary

ഉ. "ഞാൻ യരുശലേമിൽ ഇസ്രായേൽ രാജാവായിരുന്നു." എന്നു് അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നു. 1 : 1 കൊണ്ടു് വ്യക്തമാകുന്നതു് ശലോമോൻ രാജാവാണു് ഈ പ്രാസംഗികനെന്നാണു്. ശ്ലേമൂന്റെ പുസ്തകമാണിതെന്നു് ബാർ എബ്രായയുടെ കാനോനും പറയുന്നുണ്ടു്

പക്ഷേ, ആന്തരികമായ സൂചനകൾകൊണ്ടു തോന്നുന്നതും ഭാഷാരീതിയും ആശയങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നതും ശലോമോനല്ല ഇതെഴുതിയതെന്നാണു്. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെയും യഹൂദവിശ്വാസത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന പല ആശയങ്ങളുമാണിതിലുള്ളതു്.

12 : 9 മുതലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ പിന്നീടാരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്നു് വ്യക്തമാണു്. ഇതിലുള്ള ആശയങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെ വഴിതെററിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള മൂന്നു് ഖണ്ഡികകൾ യഹൂദാധികാരികൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തതായിരിക്കണം.

ഗ്രീക്കു് തത്വശാസ്ത്രമാണു് ഈ പുസ്തകത്തിലധികമുള്ളതു്. അലക്സാൻഡറിന്റെ കാലശേഷം പലസ്തീൻ മുഴുവൻ യവനസംസ്കാരത്തിനു് വിധേയമായ കാലത്തായിരിക്കണം ഇതെഴുതപ്പെട്ടതു്. ക്രിസ്തുവിനു് മുൻപു് 200-ാം ആണ്ടിനോടടുത്തു് ജീവിച്ചിരുന്ന, യവനതത്വശാസ്ത്രം പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു യഹൂദപ്രമാണിയായിരുന്നിരിക്കണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സഭാപ്രസംഗി.

4. ചോ. പത്രോസെന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യനു് പുണ്യവാളൻ (പാപമില്ലാത്ത വിശുദ്ധൻ Saint) എന്ന വിശേഷണം ഏതു് രേഖയിലാണാദ്യം കാണുന്നതു്?

ശ്രീ. ററി. കെ. ജോസഫ്, ബി. എ. എൽ. ററി. ചെങ്ങന്നൂർ

ഉ. പുണ്യവാളൻ എന്നോ പരിശുദ്ധൻ എന്നോ പറയുമ്പോൾ പാപമില്ലാത്തവൻ എന്നാണു് അർത്ഥമെന്നു് ഞാൻ ധരിക്കുന്നില്ല. സുറിയാനിയിൽ 'മാർ' പത്രോസ് എന്നു് പറയുന്നതു് ഒരു ബഹുമതി സ്ഥാനമാണു്. സഭയിലെ മെത്രാന്മാർക്കു് എല്ലാംതന്നെ കിഴക്കൻസഭകൾ കൊടുക്കുന്ന ഒരുസ്ഥാനമാണിതു്.

St. peter എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഏതു് രേഖയിലാണാദ്യം കാണുന്നതു് എന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പൂർണ്ണഗവേഷണം നടത്തുവാനുള്ള സാമഗ്രികൾ എന്റെ കൈവശമില്ല. തെയോദോസ്യോസ് ഒന്നാമൻ ചക്രവർത്തി 380-ാം മാണ്ടു് ഫെബ് 27-ാംനു- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ Cunctos Populos എന്ന കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു. "It is our pleasure that all the nations, which are governed by our Clemency and Moderation, should steadfastly adhere to the religion which was taught by St: Peter to the Romans......." ഇതിന്റെ ലത്തീൻ മൂലരേഖ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഗിബന്റെ Decline & Fall of the Roman Empire Vol V ൽ നിന്നാണുദ്ധരണി. (P. 14) 380-നു് മുൻപോ, 380-ാമാണ്ടിനു് ശേഷമുള്ള രണ്ടുമൂന്നു ശതാബ്ദങ്ങളിലോ St എന്നുള്ള സ്ഥാനം അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പേരുകളോടുകൂടെ അധികം ചേർത്തിരുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

ചോ. ആരാണു് നിഷ്പാപവിശുദ്ധത്വം ആദ്യം പത്രോസിനു് കല്പിച്ചതു്? (പെന്തക്കോസ്തിനു് ശേഷവും പത്രോസ് ചെയ്ത പാപം ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ?)

ശ്രീ ററി. കെ. ജോസഫ

ബി. എ. എൽ. ററി. ചെങ്ങന്നൂർ

ഉ. അറിവുള്ളവരാരും കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് ഞാൻ ധരിക്കുന്നതു്. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ പാപമില്ലാത്തവരായി കരുതുന്നതു് നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായേയും തന്നെ പ്രസവിച്ച മാതാവിനെയും മാത്രമാണെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്.

—o—

"ദൈവത്തിന്റെ സഭയല്ലാത്രെ"

[വി. സി. ഗീവറുഗീസ് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ]

എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതനായ ശ്രീ. എൻ. എം. ഏബ്രഹാം ബി. എ. പത്രാധിപരായിരിക്കുന്ന "ചർച്ച് വീക്കിലി"യുടെ ഈ ജൂലൈ 1-ാം തീയതിലക്കത്തിൽ. ഞാൻ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നശേഷം "യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള എന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും മററു സുഹൃത്തുക്കൾക്കു"മായി ഞാൻ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു "തുറന്ന കത്തു്" മുഴുവൻ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു്, എന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തെ വിഷയീകരിച്ചു് ഏഴുകോളം നിറയെ വിമർശിക്കുന്ന മുഖപ്രസംഗം മേലെഴുതിയ തലക്കെട്ടിൽ കാണാനിടയായി. "വിവേകപൂർവം പ്രശ്നങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്തു് ബാലൻസ് വിടാതെ" എഴുതുന്ന വിമർശനത്തിനു പകരം, "എന്റെ ആത്മാർത്ഥതയിലും പ്രസംഗചാതുര്യത്തിലും സേവനസന്നദ്ധതയിലും ത്യാഗപരമായ ജീവിതോദ്ദേശ്യങ്ങളിലും ആകൃഷ്ടരായ പലരും" എന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തെ തെററിദ്ധരിക്കാൻ ഇടവരത്തക്കവിധം, എന്റെ പ്രസ്താവങ്ങൾക്കും സൂചനകൾക്കും ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കും കടക വിരുദ്ധങ്ങളായ ആരോപണങ്ങൾ എന്റെ മേൽ കെട്ടിവയ്ക്കുകയാണു് ആ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു സവ്യസനം പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

യാക്കോബായസഭ ദൈവത്തിന്റെ സഭയാണെന്നുള്ള ബോധം എനിക്കില്ലാതെയായിത്തീർന്നതിനാലും എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ കത്തോലിക്കാസഭയാണു് ക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ചതും നാം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതുമായ കാതോലികവും ശ്ലൈഹികവും ഏകവും വിശുദ്ധവുമായ സഭയെന്നു് പൂർണ്ണബോധ്യം വന്നതിനാലും ഞാൻ ആ ഏക സഭയിലേക്കു് പുനരൈക്യപ്പെടുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നാണല്ലോ എന്റെ "തുറന്നകത്തി"ലെ ആദ്യത്തെ വാചകം. "പുനരൈക്യത്തിന്റെശേഷം ദൈവം അനുവദിച്ചാൽ 40 ദിവസം ധ്യാനം കഴിച്ചു് ഞാൻ വീണ്ടും കർതൃസേവനത്തിനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അപ്പോഴേക്കും 'കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ഞാൻ ചേർന്നതു് എന്തുകൊണ്ടു്?' എന്നൊരു പുസ്തകം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണു്," എന്ന വാചകത്തോടെ തുറന്ന കത്തിൽ അടുത്തുതുടരുന്നു. യാക്കോബായ സഭയെപ്പററിയുള്ള എന്റെ പ്രസ്തുത "ബോധ"ത്തിന്റെയും കത്തോലിക്കാസഭയെപ്പററിയുള്ള എന്റെ "പൂർണ്ണബോദ്ധ്യ"ത്തിന്റെയും

ന്യായങ്ങൾ ആ പുസ്തകത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുമെന്നാണല്ലോ എന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽനിന്നു് ആരും ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ആ ന്യായങ്ങൾ ആ പുസ്തകത്തിൽനിന്നും വായിച്ചു് അറിയുന്നതുവരെ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ ക്ഷമയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മുഖപ്രസംഗ കർത്താവിനു് ഇത്തരം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കൽ കൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. എന്റെ ഈ പ്രസ്താവം യഥാർത്ഥമല്ലയോ എന്നു് ആ പുസ്തകം വായിക്കാൻ ഇടയുള്ളവർ തന്നെ വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആ പുസ്തകം "എസ്സ്. എച്ച്. ലീഗ്, അപ്പസ്തോലിക്കു് സെമ്മനാരി, ആലുവാ" എന്ന വിലാസത്തിൽ ഏകദേശം മൂന്നുനാലു് ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കിട്ടും.

"ദൈവം കൃപചെയ്താൽ പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഒരു ധ്യാനവ്യാഖ്യാനം സാവകാശത്തിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനു് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അധികാരികൾ സന്തോഷസമേതം എനിക്കു് അനുവാദം തന്നിട്ടുണ്ടു്" എന്ന ഒരു വാചകം എന്റെ തുറന്ന കത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിനു് അതിൽ ഇല്ലാത്തതും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതുമായ അർത്ഥമാണു് മുഖപ്രസംഗകർത്താവു് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനം വായിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പല സുഹൃത്തുക്കളും ഇപ്പോഴും യാക്കോബായ സഭയിലുണ്ടു്. അതിന്റെ പ്രതി കിട്ടണമെന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്ന കത്തുകൾ ഇപ്പോഴും എനിക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തിനുശേഷം ആ വ്യാഖ്യാനമെഴുതൽ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അധികാരികൾ അതിനെതിരല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കി ആ സുഹൃത്തുക്കൾ സംതൃപ്തരാകാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു് ഞാൻ ആ വാചകം ചേർത്തതു്. ആകയാൽ "അടുത്തകാലത്തു് അദ്ദേഹം (ഞാൻ) എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ച വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം നിരോധിച്ച മാർ ഗ്ലലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയെപ്പോലുള്ളവർ സഭയിലുണ്ടെങ്കിൽ സഭ ദൈവത്തിന്റേതല്ലാതായിത്തീരുമെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയും കത്തിലില്ലാതില്ല" എന്ന മുഖപ്രസംഗ കർത്താവിന്റെ പ്രസ്താവം തികച്ചും അവാസ്തവമാകുന്നു. "കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അധികാരികൾ അതിനു സസന്തോഷം അനുമതി നൽകിയെന്നുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഈ ചുരുങ്ങിയ തുറന്ന കത്തിൽ കടന്നുകൂടിയതു് ബ. അച്ചന്റെ മനസ്സിൽ തിളച്ചുമറിഞ്ഞ വികാരക്ഷോഭത്തിനിടയ്ക്കു വെളിക്കു ചാടിയ ഒരു തിരിച്ചടിയാണു്", എന്ന മുഖപ്രസംഗ കർത്താവിന്റെ പ്രസ്താവം എന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തിനെതിരായി മനസ്സിൽ തിളച്ചുമറിഞ്ഞ വികാരക്ഷോഭത്തിന്റെ ഒരു പ്രകാശനമാണെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളു.

എന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തിന്റെ കാരണങ്ങളായി മുഖപ്രസംഗ കർത്താവു് പ്രസ്താവിക്കുകയും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവയൊന്നുമല്ല അതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങളെന്നു് എന്റെ മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകം തെളിയിക്കുമെന്നുള്ളതിനാൽ അവയെപ്പറ്റി തൽക്കാലം ഞാനൊന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ന്യായങ്ങളെപ്പറ്റി വിമർശനമുണ്ടായാൽ അവയ്ക്കു മറുപടി പറയേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയായിരിക്കും. അതു് എന്നാൽ കഴിയും വിധം അപ്പോൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാം.

[ഓർത്തഡോക്സ്— യാക്കോബായസഭയിൽനിന്നും റോമൻകത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം പുത്തരിയല്ല. ബ. കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ മുൻഗാമികളായി മാർ ഈവാനിയോസിനെപ്പോലെയുള്ള ഗംഭീരാശയന്മാർ ഈ തലമുറയിൽതന്നെ എഴുന്നേറ്റിട്ടുണ്ടു്. സഭാപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ തങ്ങൾക്കുതന്നെ തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ യുക്തിയുക്തമായി ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണു്. അവരുടെ പ്രസ്താവനകളെ അവ അർഹിക്കുന്ന ശക്തിയിലും സ്വരത്തിലും എതിരിടുവാൻ മറുവശത്തുള്ളവർ ഉദ്യമിക്കുന്നതും സ്വാഭാവികം മാത്രമാണു്. എന്നാൽ ചർച്ചുവീക്കിലി ഭാരവാഹികൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനായി സമയവും സ്ഥലവും വിനിയോഗിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പൊതുവെ വിമുഖരാണു്. ബ. കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ ഞങ്ങളുടെ ഒരു മാന്യ സ്നേഹിതനായതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാപരിവർത്തനം സഭാംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും ചിന്താവിഷയമായിരുന്നതുകൊണ്ടും മുൻപത്രാധിപർ ഒരു മുഖപ്രസംഗം എഴുതിയെന്നേയുള്ളു. ബ. കോറെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ കത്തു് പത്രമര്യാദയനുസരിച്ചു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമെങ്കിലും ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനുള്ള ആരംഭവും ആഹ്വാനവുമായി ഇതു കരുതാതിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പത്രാധിപർ]

—o—

THE BANK OF NEW INDIA Ltd.
ASSURES
EFFICIENCY AND SAFETY
OFFERS
BANKING FACILITIES OF ALL KINDS
Chairman: K. GEORGE, B. A.
Other Directors:
Sri. E. J. Philipose B. A. B. L. ,, P. K. Chacko
,, P. T. Varughese, ,, P. C. Kurian, M. A. B. L.,
,, C. K. Therakath
General Manager: Sri. K. E. CHERIAN
H. O. TRIVANDRUM-1. BRANCHES: 17 in T. C. STATE

ഒടുങ്ങാത്ത ആവലാതി

എം. കുര്യൻ ബിഎസ് സി. സെറാമ്പൂർ

"എങ്കിലും, അവനെന്നെ ചതിച്ചുകളഞ്ഞു". ജീവിതത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത കറുത്ത സംഭവങ്ങളിലൊന്നാണിതു്. നാം ആരിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു് കാത്തിരിക്കുന്നുവോ, ആ സ്നേഹിതൻ, നമ്മെ വഞ്ചിക്കുകയെന്നുള്ളതു് ഹൃദയത്തിൽ ആഴമേറിയ ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ചില മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിലുള്ള ദൈവചിത്രം നിരാശയുടെ ഒരു അവ്യക്തരൂപം മാത്രമാണു്. കോപകാലുഷ്യങ്ങളോടെ അവർ പറയും: "എന്തു പറയട്ടെ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി എന്റെ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹമെന്നെ കൈവിട്ടു കളഞ്ഞു. കൊടും വഞ്ചന!" ആ സ്വരത്തിൽ ആത്മപരിതാപത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം ദർശിക്കാം. അവരുടെ ഭാവികാലജീവിതം മുഴുവൻ ഈ വഞ്ചനയുടെ ചിന്ത അവരെ വിട്ടുമാറുകയില്ല. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയോ സഭയെപ്പറ്റിയോ പുരോഹിതനെപ്പറ്റിത്തന്നെയോ സംഭാഷണത്തിൽ പരാമർശിക്കേണ്ടിവരുമ്പോഴെല്ലാം പൂർവകാലാനുഭവങ്ങളുടെ അസുഖം നിറഞ്ഞ ചുരുളുകൾ വിടരുകയായി. അതോടൊപ്പം, ശോകച്ഛവി കലർന്ന ഒരു തീരുമാനവും: "ദൈവമൊരു നിർഗ്ഗുണനാണു്; നിരാശപ്പെടുത്തിക്കളയും".

ചില മനുഷ്യരുണ്ടു്, പരിഭവങ്ങളുടെയും പരാതികളുടെയും ഒരിക്കലും തീരാത്ത ഈ കലവറയിലേക്കു് എത്തിനോക്കി ആനന്ദിക്കുന്നവരായി. ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത പ്രാർത്ഥന, അർഹിക്കാതിരുന്നിട്ടും വന്നുപെട്ട അത്യാഹിതം, നല്ല ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിച്ചിട്ടും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന കാലക്കേടു്, ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങളുടെ ദാരുണ ചിത്രങ്ങൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ വ്യക്തമായി പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അവയുടെ ദയനീയ വിശദാംശങ്ങൾ പോലും വർഷങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റത്തിൽ മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ല. അവ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർക്കെന്തോ രസമുണ്ടെന്നു തോന്നും. ദൈവത്തിന്റെ അവിശ്വസ്തത ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുമ്പോൾ, അവർക്കെന്തോ ഒരു സുഖമുള്ളതു പോലെ. പരാജയപ്പെട്ട ഒരു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഇനിയെന്തിനു പോകണം? കാശിനു ഗുണമില്ലാത്ത ദൈവം. ധാർമ്മികമായ ഉത്തരവാദിത്വമേറ്റെടുക്കാനോ ധാർമ്മികമായ പ്രചോദനം നൽകുന്നതിനോ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ചിലർക്കു്, തെറ്റിയൊഴിയാൻ ഇതൊരു നല്ല കാരണവുമാണു്. തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ആപത്തിൽ സഹായിക്കാൻ ഒരു ചെറുവിരൽ പോലുമനക്കാത്ത ദൈവം—അഥവാ, അതിനു കഴിവില്ലാത്ത ദൈവം—അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു് ആർക്കെന്തു പ്രയോജനം? അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിട്ടോ അനുസരിച്ചിട്ടോ എന്തു കിട്ടാനാണു്?

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദൈവം നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മതിയാകാത്തവനാണു്, സംശയമില്ല. ദൈവം തോറ്റുപോയി. കഴിവില്ലാത്തവനാണു്, എന്നെല്ലാം ചിന്തിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കു് ശരിയായ രീതിയിൽ ആരാധന സാധ്യമാവില്ല. ആരാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ, അതൃപ്തികരമായി നടത്തുന്ന ആരാധനയായിരിക്കുമതു്. സേവനവുമങ്ങനെതന്നെ. ഈ മനുഷ്യർക്കു പറ്റിയ കുഴപ്പമെന്താണു്? ദൈവം ഇന്നയിന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനായിരിക്കണം; ഇന്നയിന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യരുതു്, എന്നെല്ലാം അവരുടെ മനസ്സിൽ ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചില മാനദണ്ഡങ്ങൾ പടുത്തുവച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ മാനദണ്ഡങ്ങളനുസരിച്ചു് തൂക്കാൻ ദൈവം വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു പരിഭവമായി, നീരസപ്പെടുകയായി, പരാതിയായി: "ഇതിനാണോ ഇത്രനാളും ഇങ്ങേരെ പൂജിച്ചു്, ഇങ്ങേരുടെ പുറകേ നടന്നതു്!" ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമോ സമ്പ്രദായമോ കണ്ടുപിടിക്കാൻ—നമ്മെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്നിടത്തോളം മാത്രം മതി—നാം ഒരു ശ്രമം നടത്തുന്നതു് കുറേക്കൂടി ബുദ്ധിപൂർവമോ അഭിലഷണീയമോ ആയിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ജീവിതമെന്നു പറയുന്ന ഈ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണം സംബന്ധിച്ചു ദൈവത്തിനുള്ള ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹം നിർണ്ണയിച്ചിട്ടുള്ള പരിധികൾ കഴിയുന്നത്ര നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ആ ഉദ്ദേശങ്ങളോടു്—അവയുടെ നിർണ്ണയത്തിൽ നമുക്കു പങ്കൊന്നുമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും, അവ ഉത്തമമാണെന്ന ചിന്ത ചില നല്ല നിമിഷങ്ങളിൽ നമുക്കുണ്ടാകാതിരിക്കില്ല—സഹകരിച്ചു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്വങ്ങളോടു് അനുരൂപ്യം പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. തന്റെ പരിപാടികൾക്കു് ഒരു തുണയായിട്ടോ കേവലം ഒരു സുഖോപകരണമായിട്ടോ ജീവിതത്തിലൊരു സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയോ ദൈവത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനെ ദൈവം നിരാശപ്പെടുത്തിയെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ അതിലത്ഭുതമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളുമായി ആത്മാർത്ഥതയോടെ സഹകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ ദൈവം നിരാശപ്പെടുത്തിയതായി കേട്ടിട്ടില്ല.

ഈ ലോകം ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടമാണു്; അപകടകരമായി തീർന്നേക്കാവുന്ന ഒരു പദവി ദൈവം ഇവിടെ മനുഷ്യനു് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്: സ്വതന്ത്രമായ ഇച്ഛാശക്തി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇവിടെ രോഗങ്ങളും അപകടങ്ങളും ഉണ്ടാവുകയെന്നുള്ളതു് അനിവാര്യമാണു്. മനുഷ്യനു് ഇഷ്ടമുള്ള മാർഗ്ഗം തെരഞ്ഞെടുക്കാം, ഇഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യാം. ദൈവം തടസ്സപ്പെടുത്തുകയില്ല. എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ മിക്കപ്പോഴും സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ ഹിതാനുസരണം ജീവിക്കുന്നതിനു് ശ്രമിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്; തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടന്നു് ജീവിതത്തിന്റെ മുന്തിരിച്ചാറു് ആവോളം പാനം ചെയ്യണമെന്നാണു് മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹം. ശതാബ്ദങ്ങളായി ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ ഈ വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ആകത്തുക ഈ ലോകത്തെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം, ഇതൊരു പാപപൂരിതമായ ലോകമാണെന്നു് വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമിതാണു്. സാധാരണയായി, ഈ ലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മുശടന്മാരും വഞ്ചകന്മാരും സ്വാർത്ഥമതികളുമായ മനുഷ്യർ കുഴപ്പമൊന്നും കൂടാതെ സുഖമായി കഴിയുന്നതായും ദുർബലന്മാരും മനസ്സാക്ഷിയനുസരിച്ചു ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും കഷ്ടപ്പെടുന്നതായും നാം കാണുന്നുണ്ടു്. സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയുടെ സാദ്ധ്യതകൾ നാം അംഗീ

(ശേഷം 9-ാംപേജിൽ)

ഞായർ	5	21
തിങ്കൾ	6	22
ചൊവ്വാ	7	23
ബുധൻ	8	24
വ്യാഴം	9	25
വെള്ളി	10	26
ശനി	11	27

Thought for the Week

"It is better to light one candle than to curse the darkness."
A Chinese Saying.

The Church Weekly

സഭകളോടുള്ള വെല്ലുവിളി

ബ്രിട്ടീഷ് തൊഴിലാളി കക്ഷിയിലെ ഇടതുപക്ഷ നേതാവായ അനൂറിൻ ബവാൻ ഈയിടെ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ അണുവായുധപരീക്ഷണങ്ങൾ നിറുത്തിവയ്ക്കുന്നതിനു വിസമ്മതിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ നേതാക്കളുടെ ക്രിസ്തീയത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഐസനോവർ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണോ എന്നുപോലും ബവാൻ സംശയിച്ചു. ദൈവവിരോധികളെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന റഷ്യാക്കാരിൽനിന്നു് അണുവായുധപരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിരാമമിടുന്നതിനുള്ള ആഹ്വാനം ഉണ്ടായിട്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നവർ അതു നിരാകരിക്കുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ ക്രിസ്ത്യാനിത്വം പൊള്ളയാണെന്നാണ് ബവാന്റെ പക്ഷം. സാമ്രാജ്യതാല്പര്യങ്ങളും ക്രിസ്തീയ പ്രമാണങ്ങളും തമ്മിൽ ഉരസലുണ്ടായാൽ ക്രിസ്തീയ പ്രമാണങ്ങളാണ് വഴി മാറേണ്ടി വരുന്നതെന്നുള്ളതിനു തെളിവ് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അണുവായുധ നിർമ്മാണ പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ബ്രിട്ടീഷ്—അമേരിക്കൻ മനോഭാവം ഒരു തെളിവാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ബാന്ദുംഗ് സമ്മേളനം അണുവായുധ നിർമ്മാണ—പരീക്ഷണ പരിപാടികൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു് ലോകശക്തികളോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അന്നു് റഷ്യയും അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും അതു് അവഗണിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. പാശ്ചാത്യ ശക്തികൾ തുടർച്ചയായി നടത്തുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ദോഷഫലങ്ങൾ ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളാണ് അനുഭവിക്കുന്നതെന്നും, ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്ന ശുദ്ധവായുവിനും ശുദ്ധജലത്തിനും അണുവായുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാത്ത രാജ്യങ്ങൾക്ക് അവകാശമുള്ളതാണെന്നും ഏഷ്യൻ നേതാക്കന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അടുത്തയിട ന്യൂയോർക്കിൽ കൂടിയ നിരായുധീകരണ സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രത്യേക ക്ഷണപ്രകാരം ശ്രീ. വി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പററിയുള്ള ഏഷ്യൻ മനോഭാവം വ്യക്തമാക്കി പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. അണുവായുധ പരീക്ഷണങ്ങൾ ലോകത്തിൽ അഴിച്ചുവിടുന്ന നാശകരങ്ങളായ ഫലങ്ങൾക്കു് കാലഹരണമില്ലെന്നും തുടർച്ചയായ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ദോഷഫലത്തിന്റെ ആകെത്തുക മനുഷ്യരാശിയുടെ പൊതുനാശത്തിനു യുദ്ധം കൂടാതെ തന്നെ വഴി തെളിക്കുമെന്നും ശ്രീ. മേനോൻ പറഞ്ഞു. അണുവായുധപരീക്ഷണങ്ങൾ നിറുത്തിവയ്ക്കാനുള്ള സമ്മതം നിരായുധീകരണത്തിനുള്ള സാദ്ധ്യതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നും, യുദ്ധഭീതിയിൽ കഴിയുന്ന ലോകത്തിനു് പുതിയ ഒരാശ ലഭിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ചെറിയ രാജ്യങ്ങൾ എല്ലാം ചെറിയ അണുബോംബുകൾ നിർമ്മിച്ചു വിപത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ആയുധ നിർമ്മാണ പരീക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നിരോധിക്കണമെന്നും ബ്രിട്ടൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ പരീക്ഷണങ്ങൾ പരിമിതിപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം പ്രയോജനമില്ലെന്നും ശ്രീ. മേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇൻഡ്യയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും ഭാഗികമായി മാത്രം അനുകൂലിക്കുകയും റഷ്യ പൂർണ്ണമായിട്ടു പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്തു. ലോകശക്തികൾ ഏകോപിച്ചോ ഒററതിരിഞ്ഞോ അണുവായുധ പരീക്ഷണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു് പുതിയ റഷ്യൻ വിദേശമന്ത്രി ഷെപ്പിലോവ് ബ്രിട്ടനെയും അമേരിക്കയെയും ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു് പാശ്ചാത്യ നേതാക്കന്മാർ ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. ഈദൃശ മനോഭാവം ക്രിസ്തീയമാണെന്നു തെളിയിക്കാമോ എന്നാണ് ബവാന്റെ വെല്ലുവിളി. ആരും അതിനു മറുപടി പറയാൻ ഒരുമ്പെട്ടതായിട്ടു് ഇതുവരെ കേട്ടില്ല.

അഖിലലോക സഭാകൌൺസിൽ ഒരു വർഷത്തിനു മുമ്പ് അണുവായുധ നിർമ്മാണത്തെ ശക്തിയായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ ബ്രിട്ടൻ ഹൈഡ്റജൻ ബോംബ് നിർമ്മാണത്തിനു നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരായിട്ടു് ബ്രിട്ടനിലെ സഭാനേതാക്കന്മാർ ഒന്നുംതന്നെ പറയാൻ മുതിർന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഹംഗറിയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഖിലലോക സഭാകൌൺസിൽ സമ്മേളനത്തിൽ, ആൽബർട്ട് ബറെക്സ്കി എന്ന ബിഷപ്പ്, അണുവായുധപരീക്ഷണങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു് സഭകൾ ധാർമ്മിക പ്രേരണ ചെലുത്തണമെന്നു" അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബ്രിട്ടന്റെയും അമേരിക്കയുടേയും രാഷ്ട്രീയനയത്തിനെതിരായി അഖിലലോക സഭാകൌൺസിൽ ഏന്തു പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുമെന്നു കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യ ഗവർമ്മെൻറുകൾ ക്രിസ്തീയ ഗവർമ്മെൻറുകളാണെന്നു് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നില്ലെന്നു് ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടാറുണ്ടു്. പക്ഷേ, റഷ്യയെ എതിർക്കുവാൻവേണ്ടി ക്രിസ്തീയ സംസ്കാരത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങളുടെയും സംരക്ഷകരാണു തങ്ങൾ എന്നു് ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും പരോക്ഷമായി ഭാവിക്കാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ താല്പര്യ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ആയുധമായിട്ടു് ഏഷ്യയിലെ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തെ ആരെങ്കിലും തെററിദ്ധരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല. ധാർമ്മിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യൻസഭകളുടെ നില പാശ്ചാത്യശക്തികളുടെ രാഷ്ട്രീയോദ്ദേശങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നതല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കേണ്ടതു് ഒരു ചുമതലയായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ അന്തർദ്ദേശീയ പ്രശ്നത്തെപ്പററി ഇത്രയും പറഞ്ഞതു്.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾക്കും "അണുവായുധ പരീക്ഷണങ്ങൾ" ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പലരും അത്ഭുതപ്പെട്ടേക്കാം. നമ്മുടെ അണുവായുധങ്ങൾ എറണാകുളത്തോ തിരുവല്ലായിലോ പൊട്ടിച്ചാൽ അധികം ദൂരെ അവയുടെ ധൂമപടലം ദൃശ്യമായി എന്നു വരികയില്ല. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ചെറിയ സഭകളെ മൂടുന്നതിനു് അവയ്ക്കു വലിപ്പമുണ്ടു്. ക്രിസ്തീയസഭയുടെ പ്രവർത്തനത്തി

ൽ അക്രൈസ്തവ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരു സ്വീകരിച്ചാലും അതു തെററാണ്. ബ്രിട്ടനും അമേരിക്കയും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാൻ കൗതുകം തോന്നുന്ന പലരും നാം ഉൾപ്പെടുന്ന സമൂഹങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയാൻ മടി കാണിച്ചേക്കാം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ തെററാണെന്നു തോന്നണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രമാണങ്ങൾ ശരിയായിരുന്നെങ്കിലേ സാധിക്കയൊള്ളു. ക്രിസ്തീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നുള്ള നമ്മുടെ ധാരണയിൻപ്രകാരം നമുക്കു പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുന്നു എന്നതിനേക്കാൾ അപകടകരമായ അവസ്ഥ നമ്മുടെ ധാരണകൾ തന്നെ വേണ്ടിടത്തോളം ക്രിസ്തീയമല്ലാതിരിക്കാനിടയുണ്ടു് എന്നുള്ളതാണ്. "അണുവായുധ പരീക്ഷണമനസ്ഥിതി" മാറാതെ ധാർമ്മികമായ വെല്ലുവിളികൾക്കു മറുപടി പറയാൻ നമുക്കു ശക്തി ലഭിക്കുകയില്ല.

—o—

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം

യേശുവിനെ കാണാതിരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ

(ഡീക്കൻ ററി. ജെ. ജോഷ്വാ ബി. ഏ. ബി. ഡി.)

സാഹചര്യങ്ങൾ സാധാരണഗതിയിൽത്തന്നെ സദാ സ്ഥിതിചെയ്യുമെങ്കിൽ നാമെല്ലാം അതിസമർത്ഥന്മാർ തന്നെ. വിശ്വാസവീരന്മാരും അടിസ്ഥാനം ഉറയ്ക്കപ്പെട്ടവരും ഇളകിപ്പോകാതെ അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്നവരുമത്രെ. ഭീരുത്വമോ ചാഞ്ചല്യമോ അതുപോലെയുള്ള ബലഹീനതകളോ ഒന്നും ഏശാതെ സുസ്ഥിരരായി ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ. പക്ഷേ നമ്മുടെ പ്രയാസം, സാഹചര്യങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിലാണ്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം കഠിനമായി ശോധനചെയ്യപ്പെടുന്നു, മാറി മറിഞ്ഞുവരുന്ന ചുററുപാടുകൾകൊണ്ടു്. പ്രക്ഷുബ്ധമായ സമുദ്രത്തിന്റെ ഇരമ്പിപ്പായുന്ന തിരമാലകൾ കാണുമ്പോൾ നാം അസ്തപ്രജ്ഞരായിത്തീരുന്നു. ധൈര്യവും വിശ്വാസവീര്യവും ഓടി മറയുന്നു. വാഗ്ദത്തങ്ങളും ഉടമ്പടികളുമെല്ലാം പുസ്തകത്താളിൽ മാത്രം അവശേഷിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തുന്നു. ശരണമററവനായി മുറവിളി കൂട്ടുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനി ഒരുമ്പെട്ടുപോകുന്നു. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാവുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു് തിരുവചനവെളിച്ചത്തിൽ നാമൊന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതു പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും.

1. കദനഭാരത്തിന്റെ കാഠിന്യതയിൽ. Jn 20. 12. "യേശു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു; യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ലതാനും." മഗ്ദലക്കാരി മറിയാമിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. കർത്താവിനോടുള്ള അവളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം ആർക്കും അളക്കാവുന്നതല്ലായിരുന്നു. മാനസാന്തരത്തിനുശേഷം ജീവസർവ്വസ്വമായി യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചു. അവളുടെ വസ്തുവകകൊണ്ടു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുപോന്നു. ലൂക്കോസ് 8: 2. ശിഷ്യന്മാർ അരികിൽനിന്നു് ഓടിമറഞ്ഞപ്പോഴും ചാരത്തു നില്ക്കുവാൻ ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവസാന യാത്രയിലും അവൾ കർത്താവിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. തന്റെ കബറടക്കം കഴിയുന്നതുവരെ ദൃക്സാക്ഷിയായിരുന്നു. അത്രമാത്രം മറിയാം കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചു; തന്നോടു് അടുത്തു ജീവിച്ചു. ഞായറാഴ്ച രാവിലെ കല്ലറയ്ക്കൽ കരവാൻ പോയതും, ഗുരുവിന്റെ ശരീരം അന്വേഷിച്ചതും മഗ്ദലക്കാരിയല്ലാതെ മററാരുമല്ല. അവളുടെ ദുഖത്തിന്റെ ഭാരത്താലാണ് കല്ലറയ്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നതു്. കണ്ണുനീരിൽ നനഞ്ഞ നയനങ്ങൾകൊണ്ടു നോക്കിയപ്പോൾ സുപരിചിതനായ യേശുവിനെ ഏററവും സമീപത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോൾപോലും കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബാഖായുടെ താഴ്വരയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ കാണാതെവരുന്ന അനുഭവമത്രെ അതു്. ഏങ്ങലടിയുടെ ശബ്ദം, യേശുവിന്റെ ശബ്ദത്തെ കേൾക്കാൻ കഴിയാതാക്കുന്നു. കൈപ്പേറിയ കാസാ കുടിക്കുമ്പോൾ മധുരമേറിയ യേശുവിന്റെ മധു നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ രുചിക്കാതെപോകുന്നു. അങ്ങനെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ അനുഭവങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ കാണാതെപോകുന്ന അവസ്ഥ നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ലേ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. മിഡിൽസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പിതാവു പെട്ടെന്നു രോഗബാധിതനായി ചരമമടഞ്ഞപ്പോൾ സങ്കടാധിക്യത്താൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ദൈവത്തിൽ എനിക്കു വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ ഒരു രംഗമാണ് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നതു്. അങ്ങനെയെത്ര പേർ പ്രായം കവിഞ്ഞവരിലും കുറഞ്ഞവരിലും ഇതേപ്രകാരം മുറവിളി കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. അനേകരുടെ വിശ്വാസക്കപ്പൽ ഉടഞ്ഞുപോകുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. അതേസമയംതന്നെ കഷ്ടതയേയും ദുഃഖത്തേയും വെല്ലുവിളിച്ചു ജയിച്ചടക്കിയിട്ടുള്ള വിശ്വാസധീരന്മാരെയും കാണുവാൻകഴിയും. പഴയനിയമത്തിൽ ഇയ്യോബു് ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ജയാളിയായി വിരാജിച്ചു. "നീ എന്നെ കൊന്നാലും ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിക്കും" എന്നുച്ചസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. പുത്രസമ്പത്തും ധനസമ്പത്തും നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ "യഹോവ തന്നു, യഹോവ എടുത്തു, യഹോവയുടെ നാമം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ" എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായിരുന്നു. "എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ ജീവിക്കുന്നു" എന്നു സമാശ്വസിക്കുവാനും ഭീരുവാകാതെ ധൈര്യമവലംബിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. കഷ്ടതയെ മാടി വിളിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർ ഒട്ടും കുറവല്ല. ഒരു പടയാളിയുടെ സാമർത്ഥ്യവും കഴിവുകളും പട്ടാളക്യാമ്പിലല്ല കാണപ്പെടുന്നതു്, എന്നാലോ പോർക്കളത്തിലാണ്. അവൻ അധികവും പോർക്കളത്തിലായിരിക്കുവാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുക. പട്ടുമെത്തയിൽ സുഖിച്ചുറങ്ങിക്കഴിയുകയെന്നുള്ളതു് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത ഒന്നാണ്. നേരെ മറിച്ചു് എതിർസൈന്യവുമായി ഏററുമുട്ടി തന്റെ കഴിവുകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലും ശത്രുവിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതിലും താല്പര്യപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം പരിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തീയ പോർവീരന്മാരും കഷ്ടതയെ ഭയപ്പെടുകയില്ല, പിന്നെയോ നേരിട്ടു കീഴ്പ്പെടുത്തി വിജയവൈജയന്തി നേടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ബിഷപ്പ് വെസ്റ്റ്കട്ട് "കഷ്ടതകൾ വർദ്ധിക്കണമേ" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. കുരിശിന്റെ പാതയാണ് നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളതു്. രക്തം പുരണ്ട കാൽചുവടുകളും വിയർപ്പുരക്തത്താൽ കുളിർക്കപ്പെട്ടതുമായ വീഥിയാണ്. നാം അധൈര്യപ്പെടാതെ നിലകൊള്ളുമെങ്കിൽ, വി

ശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണരാകാതെ മുന്നേറുമെങ്കിൽ, ആശ്വാസത്തിന്റെ ശബ്ദം നമുക്കു കേൾക്കുവാൻകഴിയും. "സന്ധ്യയിങ്കൽ കരച്ചിൽ വന്നു രാപാർക്കുന്നു, ഉഷസ്സിങ്കലോ ആനന്ദഘോഷം വരുന്നു."

2. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകൾ തകർന്നു തരിപ്പണമാകുമ്പോൾ...." യേശു താനും അവരോടു ചേർന്നു നടന്നു. അവനെ അറിയാതവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണു നിരോധിച്ചിരുന്നു." ലൂക്കോ.24 16. 'എമ്മവൂസിലേക്കു യാത്രയായ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ കൂടെ യാത്ര ചെയ്ത യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. മഗ്ദലക്കാരി മറിയാമിനെപ്പോലെ കണ്ണുനീരിനാൽ കുതിർന്ന കണ്ണുകളാൽ നോക്കിയിട്ടല്ല പ്രതീക്ഷകളുടെ മൂടുപടം ഇട്ടിട്ടു നോക്കിയപ്പോഴാണ് യേശുവിനെ തിരിച്ചറിയാഞ്ഞതു്. ഈ ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നു തന്നെ നാം കേൾക്കുന്നു, "ഞങ്ങളോ അവനെ യിസ്രായേലിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ളവൻ എന്നാശിച്ചിരുന്നു." ഇവർക്കു നിരാശയുണ്ടായ കാരണമാണ് ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. ശിഷ്യന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷകൾ എന്തായിരുന്നു? മിശിഹാ ഇസ്രായേലിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനാകുന്നു. റോമൻ മേധാവിത്വത്തിൽനിന്നു യഹൂദജാതിയെ ആകമാനം സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കുമെന്നും, തന്റെ രാജത്വം ഇവിടെ സ്ഥാപിതമായി ഐഹികമായ ഒരു രാജാവായി ഭരണഭാരം നടത്തുമെന്നുമായിരുന്നു. ഇടത്തും വലത്തും ഇരുത്തുവാനുള്ള അപേക്ഷ നടത്തിയതും, വലിയവനാരു്, ചെറിയവനാരു് എന്നുള്ള വാദം നടന്നതും ശിഷ്യന്മാർ ഐഹികമായ ഒരു രാജ്യത്തെ വിഭാവന ചെയ്തതിൽനിന്നാണെന്നു മനസ്സിലാകും. മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങളൊക്കെ ആദ്യന്തം അവർ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ഇവയിൽ അവസാനത്തേതായ മലാഖിയുടെ പ്രവചനപ്രകാരം "എന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കോ നീതിസൂര്യൻ തന്റെ ചിറകിൻ കീഴിൽ രോഗശാന്തിയോടുകൂടെ ഉദിക്കും. നിങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു്.... ....തുള്ളിച്ചാടും." 4: 2. ഇങ്ങനെ ഭുജബലത്തോടുകൂടി ദിഗന്തങ്ങളെ കീഴടക്കി രാജ്യഭാരം നടത്തുന്ന മിശിഹായെ, വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ശത്രുക്കളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു കുരിശിൽ തൂക്കപ്പെട്ടു് മരിച്ച നസറായനെയാണ് അവർക്കു കാണുവാനിടയായതു്. ആകാശക്കോട്ടകൾ തകർന്നു താഴെ വീണു. പ്രതീക്ഷകൾക്കു വിപരീതമായ അനുഭവം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ തങ്ങളോടു ചേർന്നു നടന്ന യേശുവിനെ കാണുന്നില്ല. വലിയ ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടം ആവിർഭവിക്കുകയാണു്. നാമോരോരുത്തരും എത്രയെത്ര മനക്കോട്ടകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു. തങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെയും പ്രിയപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചും പ്രതീക്ഷാപൂർണ്ണമായ പ്രത്യാശകൾ അയവിറക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം, ഉദ്യോഗം, ധനസമ്പാദനം, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ, പ്രശസ്തി, സൗഭാഗ്യസമ്പൂർണ്ണമായ പിൻ തലമുറ ഇങ്ങനെ എന്തെല്ലാം നമ്മുടെ ആകാശക്കോട്ടയുടെ തട്ടുകളായി തങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഇവയിലേതിനെങ്കിലും ഉലച്ചിൽ തട്ടുമ്പോൾ അടിമുടി നാം തന്നെ ഇളകിപ്പോകുന്നു. കൂടെ നടക്കുന്ന യേശുവിനെകാണാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കണ്ണു കുരുടായിപ്പോകുന്നു. കഠിനമായ യാതനകളുടെ നെടുതായ അദ്ധ്യായത്തിൽകൂടി മൂത്ത മകനെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഒട്ടുവളരെ പ്രതീക്ഷകളോടെ. ഭാവിയിലുണ്ടാകാവുന്ന നേട്ടങ്ങളും വരുമാനങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമെല്ലാം നാം മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. പൊടുന്നനവേ അവനൊരു അത്യാഹിതം സംഭവിക്കുന്നു. അടുത്ത ദിവസം ആലുവാപ്പുഴയിൽ സംഭവിച്ചതായി നാം വായിച്ചതുപോലെ സമൂലം നമുക്കു് ഉലച്ചിൽ സംഭവിക്കുന്നു. വിശ്വാസം പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നു. നാം ക്ഷീണം ബാധിച്ചവരായി വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ച് ഏതുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ വന്നെത്തുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ഒന്നു വ്യക്തം. നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷകളും പ്രത്യാശകളും എല്ലാവററയിലും കേന്ദ്രീകരിക്കാവുന്നതല്ലെന്നും, അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഉലച്ചിൽ സംഭവിച്ച് പരാജയോന്മുഖമായി പരിണമിക്കുമെന്നുമുള്ളതു തന്നെ. ലൗകികമായ പ്രതാപത്തിലും, സ്ഥാനത്തിലും കണ്ണുവെച്ച ശിഷ്യന്മാർക്കു് അവ പ്രാപിക്കാതെ പോയപ്പോൾ, പെന്തക്കുസ്തിയുടെ ഉറപ്പിക്കുന്ന അനുഭവത്തിനുമുമ്പ്; പഴയ പണിക്കായി വലയുമെടുത്തു പോകുന്ന രംഗം നാം ദർശിക്കുന്നുണ്ടു്. ആകയാൽ നാം നമ്മുടെ പ്രത്യാശ ക്രിസ്തുവിൽ വെക്കുമെങ്കിൽ നിരാശക്കോ പിന്മാററത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല. പക്ഷെ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ചക്രവാള പരിധി ഈ ലോക ബഹുമാനാദികളിൽനിന്നും ആഡംബരങ്ങളിൽനിന്നും വിദൂരതയിലേക്കു് എത്തുന്നില്ല. അക്കാരണത്താൽ അടിക്കടി നിരാശയും വിശ്വാസ മാന്ദ്യവും സംഭവിക്കുന്നു. യുദ്ധകാലത്തു് ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് വനിത അവളുടെ മൂത്തമകൻ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കേട്ടു. മാത്രമല്ല മറെറാരു മകൻ ആഫ്രിക്കയി

ബാങ്ക് ഓഫ് ഡെക്കാൻ ലിമിററഡ്

(1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്വാ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്ട്, കോട്ടയം, കുമരകം, കോന്നി, മാന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമററം, പാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ലാ, തലയോലപ്പറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. ആലുവാ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ളൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്ട്, കൽക്കട്ടാ, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ഈറോഡ്, ഫെയർഫീൽഡ്, ഹൈദ്രബാദ്ട്, കോതമംഗലം, കുത്തിയതോട്ടം, കോഴഞ്ചേരി, കാനംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നാർ, മുണ്ടക്കയം, മൂവാററുപുഴ, മംഗലാപുരം, മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ്, നാഗർകോവിൽ, നാഗപ്പൂർ, ന്യൂഡൽഹി, പാലാ, പത്തനംതിട്ട, പാലക്കാട്ട്, പീരുമേട്ട്, സെക്കൻദ്രബാദ്ട്, ചേർത്തല, കൊല്ലം, റാന്നി, സേലം, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തുത്തുക്കുടി, തൃശ്ശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പെരിയാർ.

ൽ കഠിനയാതനകൾ അനുഭവിച്ചു കഴിയുകയാണെന്നും. മൂന്നാമത്തെ മകനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവുമില്ല. മുമ്പ് എന്തെല്ലാം മധുരപ്രതീക്ഷകൾ ആ മാതാവ് അയവിറക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പക്ഷെ ദുസ്സഹമായ സഹചര്യത്തിൽ, അവളെ പലരും പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞതു് ഇംഗ്ലണ്ടു, ഇളകിമറിഞ്ഞ് മുഴുവനായി ബ്രിട്ടീഷ, സമുദ്രത്തിൽ വീണാലും ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിലുള്ള പ്രത്യാശ മുറുകെ പിടിക്കുമെന്നാണ്.

3. ജീവിത പ്രാരാബ്ധങ്ങൾ തലസ്ഥമീതെ കവിയുമ്പോൾ "പുലർച്ചയായപ്പോൾ യേശു കരയിൽ നിന്നു ശിഷ്യന്മാർ യേശു ആകുന്നുവെന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല." യോഹ. 21.4. മൂന്നാമതു് ഒരു സംഹചര്യം നാം കാണുന്നു യേശുവിനെ കാണാത്തതായി. കർത്താവിന്റെ ഉയർപ്പിനുശേഷം ഒരു ദിവസം അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം. ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കകൾ ആളിക്കത്തി എല്ലാമുപേക്ഷിച്ച് യേശുവിനെ പിൻചെന്നു. ഇപ്പോഴോ ശരണമററവരായി, യാതൊന്നുമില്ലാത്തവരായി അവശേഷിച്ചു. ജീവസന്ധാരണത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ആവിർഭൂതമായി. മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. പത്രോസ് പഴയ വലയുമായി കടലിലേക്കു യാത്രയുമായി. കൂടെ മററു ശിഷ്യന്മാരും. വയറിന്റെ പ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുകയാണ്. ആ ബദ്ധപ്പാടിൽ, യേശു കരയ്ക്കുനിന്നുവെങ്കിലും അവനെ അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ജീവിതസമരത്തിൽ, പ്രാരാബ്ധങ്ങളുടെ ചുഴലിയിൽ നാമിറങ്ങുമ്പോൾ പ്രായേണ കാഴ്ച കുറഞ്ഞവരായി ആത്മീയാന്ധത ബാധിച്ചുപോകാറുണ്ടു്. ചെറുപ്പകാലത്തു് ചുറുചുറുക്കോടെ ദൈവീകാര്യങ്ങളിൽ അതീവശുഷ്ക്കാന്തി പ്രകടിപ്പിച്ച്, ഓടിനടന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ആളുകൾ ജീവിത പ്രാരാബ്ധങ്ങൾ തലയിൽ കയറുമ്പോൾ ആത്മീയാസക്തി നശിച്ചവരായി, വിശ്വാസഹീനരായി ശക്തിയററവരായിത്തീരുന്ന കാഴ്ച നാം കാണുന്നുണ്ടു്. ഒരു കൈത്താങ്ങൽ നൽകുവാൻ പോലും ആരുമില്ലാതെ നാമേകരായി മുന്തിരിച്ചക്ക ചവിട്ടുമ്പോൾ ജീവിതം ഭാരംപേറുമ്പോൾ, ആ നിസ്സഹായതയിലും വിഷമതയിലും പ്രത്യാശ നശിച്ചവരായിത്തീർന്നു പോകാം. ആ സമയങ്ങളിൽ ആത്മീയമൂല്യങ്ങളെ വലിച്ചെറിഞ്ഞ് താണനിലവാരത്തിലേക്ക് നാമിറങ്ങിപ്പോകുന്നു. സന്മാർഗ്ഗിക വാസനകളും, ധാർമ്മികാബോധവുമൊന്നും പരിഗണനാർഹമാകുകയില്ല അപ്പോൾ. മ്ലേച്ഛതരമായ അനേകം പ്രവർത്തികളും നാം ചെയ്യുന്നവരാം. ഒരേ ഒരു ചിന്തമാത്രം അപ്പോൾ. എങ്ങനെയും എന്റെ ജീവിത തോണി ഒന്നു കരയ്ക്കടുപ്പിക്കണം. അതിൽ വന്നുചേരാവുന്ന സാഹസങ്ങളോ ധാർമ്മികാധഃപതമോ ആത്മീയ പിന്മാററമോ അപ്പോൾ ചിന്തനീയങ്ങളല്ല. എങ്ങനെയും മുന്നോണം. ഒരു ചാൺ വയറിന്റെ മാത്രമല്ല, തന്നെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന മററു വയറുകളുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ പരക്കം പായുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനക്കു് സമയമില്ല, പള്ളിയിൽ പോകുന്നതു് അസൗകര്യം; വേദപുസ്തകവായന അവശ്യമില്ലാത്തതു് എന്നിങ്ങനെ വന്നുപോകുന്നു. കൂടെയുള്ള യേശുവിനെ കാണുവാനോ തിരിച്ചറിയുവാനോ നാം ശ്രമിക്കുന്നില്ല, നമുക്കതു് സാധിക്കുന്നില്ല.

എന്നാൽ നാമൊന്നു ചിന്തിക്കുമെങ്കിൽ മരുഭൂമിയിൽ മേശയൊരുക്കിയ യേശുവാണ് നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളതു്. നിസ്സാരമായ അംശംകൊണ്ടു പതിനായിരത്തിൽപരം (സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും പൈതങ്ങളും ഉൾപ്പെടെ) വരുന്ന പുരുഷാരത്തിനു തൃപ്തി വരുത്തുന്നവനാകുന്നു ആ യേശു. അല്ല, കെരീത്തുതോട്ടിനരികിൽ കാക്കയെക്കൊണ്ടു് തന്റെ പ്രവാചകനെ പുലർത്തിയതും അവൻതന്നെ. അബ്രഹാം പറഞ്ഞതുപോലെ യഹോവ കരുതുന്നു. നമ്മുടെ ബദ്ധപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് നിരർത്ഥകങ്ങളായി ചിന്തിച്ച് കാതലായ ആത്മീയമൂല്യങ്ങളെ തച്ചുടയ്ക്കുവാൻ ഇടയാകരുതു്. മാറാത്ത വാഗ്ദത്തം കർത്താവു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ നമുക്കു നമ്മുടെ നംകൂരമിടാം. "കണ്ടാലും ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാക്കാലവും ഞാൻ നിങ്ങളോടു 'കൂടെയുണ്ടു്'" "പ്രത്യാശയുടെ സ്വീകാരം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക. വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവൻ വിശ്വസ്തനല്ലോ" എബ്രാ. 10. 23.

(5-ാംപേജ് തുടർച്ച)

കരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അനീതികളും ആവലാതികളും ഒഴിച്ചു കൂടുന്നതല്ലെന്നു നമുക്കു കാണാം. മനുഷ്യനു സ്വതന്ത്രബുദ്ധി നൽകി, ഒരു അപകടസാദ്ധ്യതയ്ക്കു് ഇടം നൽകിയതിൽ നാം ദൈവത്തോടു് അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്നു വരാം. ചിരിക്കുന്നവരും കരുണയുള്ളവരും നല്ലവരുമായി സദാ സമയത്തും വർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന യാന്ത്രികമനുഷ്യരുടെ ഒരു വർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയായിരുന്നു ഇതിനേക്കാളേറെ ഭേദമെന്നു നമ്മിൽ പലർക്കും തോന്നുന്നുണ്ടാവും. ആൽഡസ് ഹക്സ്ലിയുടെ "ബ്രേവ് ന്യൂ വേൾഡി" ലേപ്പോലെ യന്ത്രങ്ങളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യ ജാതി. പക്ഷെ, ദൈവം എന്തു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നുവെന്നതിനെപ്പററി നാം ഇവിടിരുന്നു അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടു യാതൊരു പുണ്യവുമില്ല. അദ്ദേഹം എന്തു ചെയ്തുവെന്നതാണ് നമ്മെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യം. നിലവിലുള്ള ലോകത്തെ അതേപടി നാം അംഗീകരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതല്ല, നമുക്കാരെയെങ്കിലും കുററം പറഞ്ഞേമതിയാവൂ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനു സൃഷ്ടികർത്താവിനെ വലിച്ചിഴക്കുകയല്ല വേണ്ടതു്. തെററായതു തെരഞ്ഞെടുത്തു സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്തു ലോകത്തെ വികലമാക്കിത്തീർത്ത മനുഷ്യനെ കുററപ്പെടുത്തുകയാണ് കുറേക്കൂടി ശരി.

ദൈവം നിരാശപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ആളുകൾ, നാം ഈ ഗ്രഹത്തിൽ അധിവസിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമറിഞ്ഞു കാണുകയില്ല. നല്ല രീതിയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു കിൻറർഗാർട്ടൻ വിദ്യാലയമാണവർക്കാവശ്യം — നന്മയ്ക്കു പ്രതിഫലവും തിന്മയ്ക്കു ശിക്ഷയും നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ലോകമാണവർക്കു വേണ്ടതു്. ഉത്തമന്മാർക്കു് ഇവിടെവച്ചു് ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിക്കുന്നതും, ദുഷ്ടന്മാർ ഇവിടെവച്ചു് ഇപ്പോൾത്തന്നെ കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്നതും അവർക്കു കാണണം. അവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നീതിബോധത്തെപ്പററി ആർക്കും പരാതിയില്ല. ഇവിടത്തെ താൽക്കാലികമായ ഈ ജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ അവർ തെററിദ്ധരിച്ചു കളഞ്ഞു. മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധി നൽകി, നന്മയോ തിന്മയോ ഇഷ്ടം പോലെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തിട്ടു്, അതിന്റെ പ്രവർത്തനമെങ്ങനെയിരിക്കുന്നെന്നു് ദൈവം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വസ്തുത അവർ വിസ്മരിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതരംഗത്തിന്മേൽ

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം, എം. ഏ ബി. ഡി ബി. ലിററ് (ഓക്സൺ)

സങ്കീർത്തനപ്പുസ്തകം (തുടർച്ച)

തിങ്കൾ—സങ്കീ: 125

യഹോവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവർ സീയോൻപർവ്വതംപോലെ ഇളകാതിരിക്കുമെന്നും യഹോവ അവരുടെ കോട്ടയാകുന്നുവെന്നും ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പറയുന്നു. വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും വക്രതയുള്ളവർക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പുമാണ് ഇതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം.

ബാബിലോണിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് ഈ സങ്കീർത്തനം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. അവർക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവയായിരുന്ന ആലയങ്ങൾ നശിച്ചുപോയിരുന്നെങ്കിലും യെരുശലേമിനെ ചുററിയിരുന്ന പർവ്വതങ്ങൾ സ്ഥിരമായി നിന്നിരുന്നു. അവരുടെ പാറയും സങ്കേതസ്ഥലവുമായ യഹോവയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇവ സഹായിച്ചു. പുതിയ ഇസ്രായേലായ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവും കാവൽക്കാരനുമായ പാറ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലും ഒരുപോലെ വിശ്വസനീയമായിട്ടുള്ളതു് ദൈവത്തിലുള്ള ഇളകാത്ത വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയുംതന്നെ. "ദൈവമെ, നീ ഞങ്ങൾക്കു് എപ്പോഴും കോട്ടയും കൂട്ടും കാവലുമായിരിക്കണമേ."

x x x

ചൊവ്വാ—സങ്കീ. 126

ബാബിലോണിൽനിന്നു് ഇസ്രായേലിനെ ദൈവം തിരിച്ചുവരുത്തിയതു് അത്ഭുതകരമായ ഒരനുഭവമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ക്ലേശകരമായ ഒരു പാതയുടെ ആരംഭം മാത്രമായിരുന്നു അതു്. ദക്ഷിണദേശത്തിലെ ഉണങ്ങി വരണ്ട തോടുകളിൽ വെള്ളം നൽകുന്നതുപോലെ ഇസ്രായേലിനും കൃപ ലഭിക്കാൻ സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സങ്കടത്തോടെ വിത്തു വിതയ്ക്കുന്നവൻ സന്തോഷത്തോടെ വിളവെടുക്കും എന്നു് ഉറപ്പുള്ളതുകൊണ്ടാണ് സങ്കീർത്തനക്കാരനു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു്.

അടിമത്വത്തിൽനിന്നു് ദൈവം അവരെ വിടുവിച്ച അത്ഭുതത്തിലേക്കു ഇസ്രായേൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കി നെടുവീർപ്പിട്ടതുപോലെ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി, അവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും സഖ്യത്തിലും വന്നു ചേർന്ന ആദ്യ കാലത്തെപ്പററി ഓർക്കാനിടയുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ അത്ഭുതകരമായ അനുഭവത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ കഷ്ടം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും കണ്ണുനീരോടെ വിതയ്ക്കേണ്ടി വരുമെന്നും പഠിക്കുവാനാണു പ്രയാസം. വിതയ്ക്കുന്നവർക്കുള്ള ഉറപ്പു് അവർതന്നെ വിളവെടുക്കുമെന്നല്ല, ആരെങ്കിലും പിൽക്കാലത്തു വിളവെടുക്കും എന്നാണു്. ആ ഉറപ്പിലാണു് ക്രിസ്തീയ വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു്.

"ദൈവമേ, നിന്റെ നാമത്തിലും കൃപയിലുമുള്ള അദ്ധ്വാനം ഫലംപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ഉറപ്പിൽ ഞങ്ങളെ വളർത്തേണമേ."

x x x

ബുധൻ—സങ്കീ: 127

സകലവിധ പ്രയത്നങ്ങൾക്കും ഫലം നൽകുന്ന ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയത്തെപ്പററിയാണ് മനോഹരമായ ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പറയുന്നതു്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തു് കുടുംബജീവിതത്തിൽ മക്കൾ മൂലമുള്ള അനുഗ്രഹത്തെപ്പററിപറയുന്നു. ഭവന വാഴ്വിനുള്ള ശുശ്രൂഷയിലും പ്രസവാനന്തരം മാതാക്കൾക്കായി നടത്തുന്ന ശുശ്രൂഷയിലും ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് ഈ സങ്കീർത്തനം.

സഭ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനവും പട്ടണവുമാകുന്നു. അതിന്റെ പണിക്കാരനും കാവൽക്കാരനും ദൈവംതന്നെ. പലപ്പോഴും നമ്മുടെ വാശിയുടെ വിജയവും ലോകപ്രകാരമുള്ള പുരോഗതിയും സഭയുടെ വളർച്ചയായി നാം തെററിദ്ധരിക്കാനിടയുണ്ടു്. സഭയുടെ ശക്തി ധനത്തിലൊ സ്വാധീനബലത്തിലോ അല്ല, സ്വാമക്കളിലാണ്. ധാരാളം മക്കളെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വീണ്ടും ജനിപ്പിക്കുന്ന സഭയാണ് ദൈവശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതു്.

"ദൈവമെ നിന്റെ ഇഷ്ടം ഞങ്ങളുടേതായി തീരുവാനും, നിനക്കിഷ്ടമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി മാത്രം നിന്റെ സഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാനും ഞങ്ങൾക്കു പ്രകാശവും ശക്തിയും തരണമേ."

x x x

വ്യാഴം—സങ്കീ: 28

ഐശ്വര്യവും ഗാർഹിക സന്തോഷവും യഹോവയെ ഭയപ്പെട്ടു് അവന്റെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കുന്നവന്റെ ഓഹരിയാണെന്നും, അവൻ യെരുശലേമിന്റെ ഐശ്വര്യത്തെയും സ്വന്ത വംശത്തിൽ പല തലമുറകളേയും കാണുമെന്നും ഈ സങ്കീർത്തനം പറയുന്നു.

സകല നന്മയുടെ അടിസ്ഥാനവും ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭവും ദൈവഭക്തിയിലാകുന്നു എന്നുള്ളതു് ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതു് സങ്കീർത്തനക്കാരനും എടുത്തു പറയുന്നു. ദൈവഭക്തിയിൽ ജീവിച്ചു നന്മ ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രവർത്തികൾ വിജയിക്കുമെന്നും അങ്ങനെയുള്ളവനു് ഐശ്വര്യം ഉണ്ടാകും എന്നും ഉള്ളതു് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അത്ര ശരിയല്ലെന്നു തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, അതു പൂർണ്ണമായി ശരിതന്നെയാണ്. ലോകത്തിലു

തിരശ്ശീല വീണു കഴിഞ്ഞു് നാം വാസ്തവികമായ ലോകത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നീതി പരിപൂർണ്ണമായ രീതിയിൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും, സംശയമില്ല.

ഇപ്പോൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വീക്ഷണകോടി വളരെ പരിമിതമായ ഒന്നാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി, കാര്യങ്ങൾ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിലോ രൂപത്തിലോ കാണാൻ കഴിഞ്ഞെന്നിരിക്കയില്ല. വളരെ പ്രകടമായ രീതിയിലുള്ള അനീതിയും അർത്ഥരഹിതമായി തോന്നുന്ന ദുരന്തസംഭവങ്ങളും കാലക്കേടുകളും ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ സുബോധത്തെത്തന്നെ ഇളക്കി മറിക്കാറുണ്ടു്. നമുക്കുള്ളതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ സ്നേഹവും നീതിയും സദ്‌വാസനകളുമുള്ള ഒരു ദൈവത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യാൻ നമുക്കു സാധിക്കും; അങ്ങനെയൊരാളെ ദൈവമായി പരിഗണിച്ചു്, അയാളെ കാണുന്നതിനും തൊടുന്നതിനുമെല്ലാം കുററപ്പെടുത്തുക വികലമായ ഒരു സുഖം നൽകാതിരിക്കയില്ല. പക്ഷേ ആ വഴി നമ്മെ ഒരിടത്തും എത്തിക്കുകയില്ല. കേവലം നിരാശതയെ ആരാധിക്കുക അസാദ്ധ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.

—o—

Licence No. 498 M. Reg. No.5286

THE CHURCH WEEKLY

ഭക്ഷണം പാനം ഇവകൂടിയുണ്ടെന്നു് പഠിപ്പിക്കുന്ന കിറിൻതോസിന്റെയോ വേറൊരു യൂഹാനോന്റെയോ ആകുന്നു. ഈ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന രണ്ടു ശവകുടീരങ്ങൾ എഫേസോസിൽ ഉണ്ടു്."

ഉർശാനീസിന്റെ (Origen) ഹെബ്രായ ലേഖന വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നുള്ള മറെറാരുദ്ധരണിയാണു് വെളിപാടുപുസ്തകത്തെപ്പററി ഹൂദായ കാനോനിലുള്ളതു്.

"പൌലോസിന്റെ വെളിപാടു്, മററു് വെളിപാടുകൾ, ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഉപദേശം, ബർനാബായുടെ ലേഖനങ്ങൾ, തുബിയാ, റോഴയാ, ബാറാസീറോ ഇവയും സഭയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ റോമായുടെ (Shepherd of Hermas) പുസ്തകവും യൂഹാനോന്റെ വെളിപാടും പലരും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല"

പരസ്പരം പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കാത്ത ലിസ്റ്റുകളാണു് കാനോൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്. ഈ ലിസ്റ്റുകളിലെ സംശയാസ്പദങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും സഭയിൽ വായിക്കുവാൻ ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി നാം കാണുന്നുമില്ല. ക്ലീമീസിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെ സഭയിൽ എത്രയോ കുറവാണു്. അപ്രകാരം തന്നെ വി: ഉർശാനീസ് പറയുന്ന പല പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടെന്നുതന്നെ നമ്മിൽ പലർക്കും അറിവില്ല.

എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു് ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിർദ്ദേശം ബാർഎബ്രായ ഹൂദായയായി നൽകുന്നുമില്ല.

ബാർ എബ്രായയുടെ കാനോന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ വെളിപാടുപുസ്തകം കാനോനികമാണോ എന്നചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം "അല്ല" എന്നുമാത്രമാണു്.

എങ്കിലും സഭയിലെ വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സംശയമുണ്ടാകുമ്പോൾ, 13-ാം നൂററാണ്ടിൽ ഒരു പിതാവു് തനിക്കു് സ്വീകാര്യമെന്നു് തോന്നിയ കാര്യങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി ഒരവസാനതീരുമാനം ചെയ്യുവാൻ നമുക്കവകാശമുണ്ടോയെന്നുള്ള കാര്യത്തെപ്പററി എനിക്കു് വ്യക്തിപരമായി വളരെയധികം സംശയമുണ്ടു്.

സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്താണെന്നുള്ളതു് പ്രശ്നാത്മകമായ ഒരു സജീവ വാദവിഷയമാണു്. എന്നാൽ പുതിയനിയമത്തിന്റെ കാനോനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 13-ാം നൂററാണ്ടിൽ വി: ബാർ എബ്രായോ ചെയ്തതുപോലെ പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി ഒരു പുതിയ തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതു് ഇന്നത്തെ സഭയിലെ മല്പാന്മാരുടെയും പിതാക്കന്മാരുടെയും ചുമതലയാണെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. വെളിപാടുപുസ്തകത്തിന്റെ കാനോനികതയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്രപരമായ വാസ്തവങ്ങൾ അടുത്തലക്കത്തിൽ. (തുടരും)

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവ്വേഡ് ബാങ്കു് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ 25,00 000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 6,97 000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,52,61,000

[31-12-55]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്കു വായ്പ അവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.

ബാങ്കിംഗ് സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു.

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

ചർച്ചുവീക്കിലി വരിസംഖ്യ

എപ്പോഴും മുൻകൂർ.

	രൂ.	ണ.	സ.
ഒരു വർഷത്തേക്കു്	6	0	0
6 മാസത്തേക്കു്	3	0	0
ഒററപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യക്കുവെളിയിൽ	8	0	0

—o—

Printed and Published by N. M. Abraham B. A at the Malayala Manorama Press. Kottayam